

[Simonsen.]

dan skal vi få politiet til at løse den opgave, vi har stillet det, hvis der er mennesker, der kan nægte politiet at foretage de undersøgelser, som politiet har ret til at foretage? Det kan dog ikke være rimeligt, hvis der skal opretholdes en tro på retsbevidstheden i dette samfund.

Jeg synes også, at situationen omkring Børnemagt, og hvad man dér har foretaget sig i Christiania, i virkeligheden er rystende. Vi kan da ikke acceptere, at børn, der tilfældigvis kommer op at skændes med deres forældre, kan gemme sig i Christiania, uden at der reelt gribes ind. Det er for os netop et eksempel på, hvordan man gennem et sådant projekt forøger antallet af sociale tabere. Der er måske 15-20 børn i Christiania nu, siger man. Jeg havde nær sagt, at selv om der kun var 5, synes jeg i og for sig, at problemet er stort i sig selv. Jeg kan ikke lade være med her også at spørge: hvem tænker egentlig på forældrene i denne forbindelse? Man taler meget om, at disse børn har tilpasningsvanskeligheder, at man må gøre et eller andet, og at de måske kun kan trives i Christiania. Ja men hvem har sat sig ind i, hvad der egentlig var baggrunden for, at disse børn flygtede til Christiania? Hvem har sat sig ind i, hvilke problemer det skaber for forældrene til disse børn? Vi har set en række beskrivelser af, hvor slemt det kan være. Hvem har sat sig ind i de problemer, der skabes for de mange forældre, som på nuværende tidspunkt blot frygter, at det er deres barn, der på et eller andet tidspunkt ved en eller anden påvirkning bliver taget ud til Christiania uden at være social taber, men i Christiania bliver social taber?

Vi har i den politiske debat om de sociale problemer i snart mange år opereret med begrebet social solidaritet, og jeg tror, jeg har lov til at sige, at begrebet social solidaritet har haft en bred politisk opbakning. Der har kunnet være forskellige opfattelser af begrebets omfang, men begrebet social solidaritet har været noget afgørende. Nu oplever man, at børn, der gemmer sig i Christia-

nia, fra Københavns kommune kan få udbetalt 150 kroner om ugen i lomme penge plus forskellige andre ting. Man kan selvfølgelig sige, at det ville disse børn også have fået, hvis de var til behandling et andet sted. Nu vel, men det har ikke været muligt for forældrene at få disse børn tilbage, det har ikke været muligt for børne- og ungdomsværnet at få disse børn væk fra fristaden Christiania. Når jeg kommer ind på begrebet social solidaritet, er det for at understrege, at vi skal passe meget på, at denne bue ikke bliver spændt så vidt, at den sociale solidaritet i dette samfund sættes over styr. Jeg synes, vi i dette samfund og i debatter her i tinget i de senere måneder har set nogle eksempler på, at begrebet social solidaritet ligesom er ved at vakle en smule. Er det ikke vigtigere at stå vagt om opretholdelsen af den sociale solidaritet fremfor med nogle overekspionerede eksperimenter at sætte, jeg havde nær sagt en lunte til det begreb, vi her opererer med. For os at se er det helt, helt afgørende, at man får fjernet alle de ting, som kan danne baggrund for tvivlen omkring den sociale solidaritet.

Her vil jeg sådan set også gerne sige til mange af de sociale medarbejdere, som udtaler sig om fristaden Christiania, og som ligesom har en overbærende holdning over for de politikere, der ikke accepterer eksperimentet, at der er trods alt nogle mennesker i dette samfund, som skal betale for det arbejde, der bliver udført bl. a. af sociale medarbejdere. Når man inden for social- og sundhedssektoren i dag har 40 pct. af de offentlige midler til rådighed, så tror jeg nok, det er vigtigt, at man søger at anvende dem på den bedst mulige måde, hvis vi fortsat skal kunne udvikle dette samfund på en socialt fornuftig måde, og det er for os det grundlæggende i målsætningen.

Jeg bemærkede i Aktuelt her til morgen en leder om Christiania. Man skriver i lederen:

„Vi kan vente, at en række af det etablerede samfunds aggressioner bliver luftet, når folketinget i dag skal diskutere Christiania.